

Атанас Далчев

Младост

Денят изгряваше и утрото
изкукуруигваше на двора
и нейде долу се отваряше
и се затваряше врата.
Мухите весело бръмчеха
и кацаха върху прозорците
и аз се мъчех да си спомня
що съм сънувал през нощта.

И после аз излизах тихо
и тръгвах в утринните улици,
и скитах, без да мисля нищо,
до късна вечер из града,
четях, вървейки, гласно фирмите
и гледах спрян под някой покрив
как по трамваените релси
тече дъждовната вода.

Или минавах край витрините
и отминавах безразличен,
защото сплитях в дълъг ритъм
внезапно звъннаха слова,
и ме изпращаха с очи,
и ми се смееха момичетата
за очилата и за унеса,
и за нехайния вървеж.

По тъмно аз се връщах в къщи
и носех своята умора.
Вечерята бе сладка всекога
и меко – твърдото легло,
над мен една горяща лампа
и две в стъклата на прозореца,
и за да виждам ясно сънищата,
аз лягах си със очила.

1925 г.

КРАЙ

© 1925 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12105>]